

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Theokritu eidyllia, tutesti mikra poēmata
hex-kai-triakonta**

Theocritus

Francofurti, 1553

XXIV: Bvcolliscvs

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-724](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:468-1-724)

THEOCRITI

Eheu heu et Adorin, et amplius heu Hymenœu.
Lugent & nubes Charites Cynarœ: de natum.
Interiit formosus Adonis, id alternantes
Alta uoce canunt, & te Venus alma querendo
Exuperant, lugent etiam fatalia Parca
Numina Adonidis, et cantu lacrymantur Adorin,
Quas, & si cupiat, Stygia non audit ab umbra.
Namq; ipsum duro cobibet Proserpina vinclo.
Define mœsta Venus, nimios iam define luctus,
Pone modum lacrymis hodie, nam flere necesse est
Sepiis atq; alium lacrymabere rursus in annum.

THEOCRITI BVCOLICVS.

Eidyllion XXIIII.

Vnica tumido derisit me improba fastu,
EOscula formose quum dulcia ferre pararem
Super, & à se repulit conuicia lactans.
Vade malū procul hinc, nec me p incepta proterue
Oscula contigeris, neq; enim sylvestria promptis
Oscula, sed didici ciuita stringere labris.
Os mihi non poteris tu tam tetigisse uenustum,
Ne per uisa quidem tacite nocturna quietis.
Qyiles nanq; oculi & qualis tibi forma? quis autē
Iste ferox Iulus? quām molia uerba profaris?
Quā teneram barbam? q molles fronte capillos
Demittis? sed enī morbo tibi labra laborant,
Ipse color manuum niger est tibi, spiritus ater
Sordet, & os foedum putens exhalat odorem.

I procul

E IDYLLION XXIII.

I procul attactu ne me foedaueris ullo.

Hæc effata, sinum ter confudit ore sequaci
Ipsa suum, meq; attemè lustravit ab ipso
Vertice ad usq; pedes, & totum lumine corpus
Ore loquens, oculis obliquis torua tuetur,
Mollior & forma fit luxuriante, superbo'
Me ridens uultu, mibi circum pectora bilis
Feruerat, trahit accitum cutis atra ruborem,
Et simul auersa est, & me digressa reliquit.
Ipse iram tacito magnam sub corde premebam,
Quod me sic pulchrum forma, sic ore uenustum
Pessima derisit meretrix, & inutile scortum.

Dicite pastores uerum mibi, sum ne ego forma
Præditus, an ne alius diuūm mea corpora mutat?
Et certè decus hoc nuper mihi floruit æui.
Sicut pulchra hederæ frondentes brachia ramos
Conscendunt, sic barba sua lanugine nostra
Vernabat, similis uiridi percompta selino,
Tempora crinis erat, frons splenduit addita nigris
Alta supercilijs, oculorum gratia talis,
Qualis cum glauca posset certare Minerua,
Dulcius os quoconq; cibo, quod ab ore fluebat
Vocis opus, mel atq; fauos dixisse licebat,
Fistula siue mihi, siue adit tibia cantus,
Seu resonum tenui modulor sub arundine carmen,
Siue horum quodcumq; cano, siue omnibus istis
Dulcia uerba loquor, dulcissima carmina canto,

THEOCRITI

Et me formosum dicunt in montibus omnes
Quæ modo cūq; habitat Nymphæ, quæcūq; puellæ
Et me suspiciunt, et amant: hæc ciuica tantum
Nō amat, & qd; sum pastor, qd; et exprobrat ipsa:
Non audit quæcūq; loquor, neq; cur at amantem.
Per tamen ipse cauas ualles Dionysus oberrans
Cum grege lasciuos sequitur pascente iuuenços,
Scilicet ignoret uolucrum qud; mater amorum
Aegra aliquando Venus pastoris amore fuisse
Irrugis Phrygia pascens in uallibus Idæ,
Ipsa quoq; in sylvis formosum seruat Adonim,
Extinctum in sylvis eadem deplorat Adonim,
Quis fuit Endymion: nunquid non pastor et ipse?
Candida pastorem tamen hunc dea noctis amauit,
Syderei ueniens alto de uertice olympi
Latmia saxa petit, pastorem amplexa iacentē est.
Et tu pastorem ploras Rhea tristis amatum.
Tu quoq; num puerum pascentem Iuppiter ardes,
Atq; illum propter latis in uallibus erras?
Non amat Eunice pastorem sola proterua,
Quæ Venere est melior Lunaq; altaq; Cybele.
Amplius ergo tuum pastorem candida Cyprī
Iam nec amare uelis, munitas siue per urbes,
Siue per umbrosas montes, quin ipsa per omnes
In uacuo iaceas noctes & sola cubili.

THEOCRITI PISCATORES:

Eidyllion XXV.

Sola